

לולב הנזול פרק שלישי סוכה

מב:

עין משפט
ער מצוה

מסורת הש"ס

תורה אוור השלם
1. כי בר ברכה רב
בש ויסוף דעת טהרה
מקובא קלה א' ח'
2. ואן פערת הביר
הוריה מושה ולך אל יחו
שבחן הךרב אל ישע
במכביה נשא איש שטח
אכלן תכטס על השטח
שמע ב' ר' שמואל

ו סקען לאסיות יומר מכין כי
כלוכל עכשו מי זית ומלה מי'
זכן כלא נמסה מקשי צלחן
ש ממלוכת פטישיא לולוכ מוו'
מי' כלר צקיעו ז' ממיל
שם פעוחות ליעייז. ולן פרא
בדלקן גשיינון (ד' פ'':) מלי' ז' זמונגען

ונולול נבם יכמ' גנדו:

הוּרָן עַל רֹב גָּגָול מוכף רשות
והשומה. כנימות שנותיה נזרקה
הוּרָן עַל רֹב גָּגָול בְּרִיךְ
שאנו יטבון בדור.
ונמכתה נֵלֶת מִתְּנִתָּה
שליר אמר בירין מוקטן
בְּשַׁבָּע וְבְּכַפְעָה. פָּעָמִים סָדוּמִין
שנמשה נולג נטמייה ומעכבה
ומכח כלקמן נמייקון וגו'
בְּשַׁבָּע וְבְּכַפְעָה. אֲנָן גִּמְדָּס לְ

פִּזְוֹדָע – פֶּהֶמֶט. גַּמְנָן דַּיְוָן
סְמִיטָה: מַסְרֵר נְגַלָּן מַטְבָּח
שְׁמַדָּה עַל גַּבְוָן וּלְחָסָן צָלָן;
בְּמִינְיוֹן הַיּוֹם בְּנוֹ קָמוֹן וְבָמָן
יְהִי יְהִי יְהִי (בראשית ז' י') סְכִינָה בְּנוֹ

הירודע לשחות אוכלי משוחיתו אמר רב הונא והוא שגדול עמוד על גביו ^{שיכל} לאככל בית דין מרוחק מזאתו וממי נגלו ארבע אמות אמר רב חסדא יהוא שכビル לאוכלו בכרי אכלה פرم אמר רב קייא בריה רבי יבא ובנידול ע"פ שאנו כל לאככל בכרי אכילת פرم דכתיב יוסוף רעת יוסף מכאוב יככל לאככל ביות צלי שהחטין עליו את הפסח שנאמר איש לפי אכלו רבינו יהודה אומר עד שככל בבר אכלה כיצד נהנו לו צורו וזרקו:
אנט ונמלן:

הדרן עלך לולב הגזול

ולוב וערבה ששה ושבעה **ההלוּ**
והשמה שסונה סוכה **וינויסק**
הכמים שבעה החיליל חמשה וששה לולב
שבעה בצד י'וט הראשן של תג שחיל
להחות בשכת לולב שבעה ושאר כל הימים
שששה ערבה שבעה בצד יום השבעה של
ערבה שחיל להות בשכת ערבה שבעה
שאר כל הימים ששה מצות לולב בצד
(שבת) **יומ טוב** הראשן של תג שחיל
להיות בשבת מוליין את לולbihן להר
תכנית והחונן מקבלן מהן וסודרין אותן
על גני איצטבא והזקנים מניחין את שלחן
כלבשנה ומולדאין אותן לומר כל מי שמנגע
לולבי ליריו הרוי הוא לו במתנה למחר משכמיין
ובאנן והחונן וורקן אותן לפניהם והן
מחטפין ומוכן איש את חבירו וכשרוא ב'ג'
שבאו לידי סכנה התקינו שירא כל אחד
אחד נומל בניתו: **גמ'** אמר טلطול
בעלמא הוא ולודאי שבת אמר רביה **תינוגה**
שמעו שלנו בידו וילך אצל קרי למדנו
ויריבו

יזחפום למחל ויתממעכו נסකאָל סכל לקחט מיט לו

תרכזם נטשין ייזר שפער
הנשען מ' גלגולים כלאם
קענין ק' ברכבת ג' צדקה ר' מילר

לטניות טענ"ס חלני
בקי נאכלות חמוץ מוגר הליכו
מוחטעו לדמלטיך רב כוונת השם
כבד שומר על גביו וורה בטל סאה
ולג רלים קר פירש קזונעם מתחמע
דרוך חזן יודע לרמן רב לחתם
על"פ דראדו גדלו ממילא ונוד קוּר
שלם סאה ומג למקר הליכו
מוחטעו: בול' לאבון בorth צ"ל.
יש טיכול נאכלות קהית מגוטל מהני
וילג נאכלות קהית קני ומשערין גול' לפ'
סדיין אל' רקם קני:

הדרן עלך לולב הנoil
לולב וערבה. והשמהה. להוציא נאכל
שלמים דקלהמר בע"פ (פמיס)

הלו נבסר סנהדרי חקמת טלית
וחילום כס וקמלה וטעה ג' דהרי קדש
לו נריגליס מהיב הלו נבר גירוש
ונבר עיגל מישן ברגליס שמחה כתמי'
בקוותם ויה' יומין דהינס נכלען
דקומות נחלה בצעת יווש סמייע צ' (ט)
(ט) צלמים דלן מוחא צבשי ג' יטב
צבשי נמי ג' דלאן חגינה שמחה דז'
זיוו (צת) היכל בכנייע אהן צלמים
נמלה דכלל מוחא אטה שאווע ליל צמ'
לומר כוונתך ר' פפל פרך קה' דה'
חלומי מכם נכסות נקיה ופי' ז' דה'
טולטול בעטמא הו'. הא. טעה ג' דה'
מוֹקֵד לְטַלּוֹל מִתְחָר מִמְּנָה
קִינְס לְלָמֶס סְפִּים לְכִימְעִי דְּתָהִינְלִי מִמְּנָה
וּמִקְוֹתוֹן קָלְן קִינְס וּמִן קְטָסִים (ט) ג' יטב
הַמִּתְהָרָה הַלְּבָן נִכְנָס מַעֲשֵׂה קָלְמָה
לְלָמָס וּכְפָה חֲרַכָּתָה לְמַן יְנוּתָה דָּגָן ג' יטב
בקנלה וּבָולָה טַלּוֹל צְמָלָה סָוָה וּמִירָה

הילם כמתלען עזים ולין דמן קטורה כו' נמקודש כל צנעה למא הילרויו מה קייג' למורה מילוי כו': ללמד. מעניינו לו נזכרנו יועצ'ילגנו

